

Zbornik sudske prakse

Predmet T-716/19

Interpipe Niko Tube LLC

i

**Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant OJSC
protiv
Europske komisije**

Presuda Općeg suda (sedmo vijeće) od 14. srpnja 2021.

„Damping – Uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Rusije i Ukrajine – Privremena revizija – Izračun uobičajene vrijednosti – Troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi – Prodaja između povezanih društava – Uobičajeni tijekom trgovine – Jedinstveni gospodarski subjekt – Članak 2. stavci 3., 4. i 6. Uredbe (EU) 2016/1036 – Izvozna cijena – Prilagodba – Poslovi slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije – Članak 2. stavak 10. točka (i) Uredbe 2016/1036 – Očita pogreška u ocjeni – Metodologija različita od one koja je korištena tijekom prethodnog ispitnog postupka – Članak 11. stavak 9. Uredbe 2016/1036 – Legitimna očekivanja – Prava obrane”

1. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od davanja – Dampinška marža – Određivanje uobičajene vrijednosti – Element koji se ponajprije uzima u obzir – Cijena primijenjena u uobičajenom tijeku trgovine – Odstupanja propisana Osnovnom antidampinškom uredbom – Taksativna narav (Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 2. st. 1. i 3.)*

(t. 55.-57., 71.)

2. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od davanja – Dampinška marža – Određivanje uobičajene vrijednosti – Utemeljenost na cijenama koje su plaćene ili cijenama koje treba platiti u uobičajenom tijeku trgovine – Pojam uobičajenog tijeka trgovine (Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 2. st. 1. i 4.)*

(t. 58.-60. i 72.)

3. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od davanja – Dampinška marža – Određivanje uobičajene vrijednosti – Utemeljenost na cijenama koje su plaćene ili cijenama koje treba platiti u uobičajenom tijeku trgovine – Uzimanje u obzir troškova prodaje, općih i administrativnih troškova – Uzimanje u obzir navedenih troškova i kod određivanja izračunane uobičajene vrijednosti*

(Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 2. st. 3., 4. i 6.)

(t. 74., 75., 78.)

4. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od dampainga – Dampinška marža – Određivanje uobičajene vrijednosti – Element koji se ponajprije uzima u obzir – Cijena primijenjena u uobičajenom tijeku trgovine – Neizravna prodaja – Društva za distribuciju koja kontrolira proizvođač – Uzimanje u obzir prodajnih cijena koje primjenjuju ta društva – Uzimanje u obzir troškova prodaje, općih i administrativnih troškova koji se odnose na fazu neizravne prodaje koja se odvija između povezanih društava – Dopuštenost (Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 2. st. 1.)*

(t. 83.-92., 101.)

5. *Međunarodni sporazumi – Sporazum o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije – GATT iz 1994. – Nemogućnost pozivanja na sporazume WTO-a za osporavanje zakonitosti akta Unije – Iznimke – Akt Unijes ciljem osiguravanja njegova izvršenja ili koji na njega izrijekom i precizno upućuje (čl. 263. st. 1. UFEU-a; Opći sporazum o carinama i trgovini iz 1994.; Sporazum o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini, „Antidampinški sporazum iz 1994.”)*

(t. 95.-102.)

6. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od dampainga – Tijek ispitnog postupka – Obveza zainteresiranih stranaka da dostave potrebne podatke – Doseg – Komisijina provjera (Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 6. st. 2. i čl. 18. st. 3. i 6.)*

(t. 105.-109.)

7. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od dampainga – Dampinška marža – Usporedba između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene – Prilagodbe – Uzimanje u obzir provizija plaćenih za prodaju – Poslovi prodavatelja slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije – Distributer koji čini gospodarski subjekt s proizvođačem – Isključenost – Utvrđenje postojanja gospodarskog subjekta – Elementi koji se moraju uzeti u obzir (Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 2. st. 10. t. (i))*

(t. 130.-134., 159., 162., 163.)

8. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od dampainga – Dampinška marža – Usporedba između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene – Prilagodbe – Teret dokazivanja (Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 2. st. 10. t. (i))*

(t. 135.-137.)

9. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od davanja – Ispitni postupak – Promjena metode izračuna – Pretpostavke – Promjena okolnosti – Usko tumačenje – Nužnost primjene metode koja je u skladu s odredbama o izračunu davanje marže – Teret dokazivanja – Obveza preuzimanja podataka prikupljenih u tijeku prethodnog ispitnog postupka u slučaju primjene metode koju se slijedilo u početnom postupku – Nepostojanje*
(Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 2. i čl. 11. st. 9.)
(t. 174.-178., 183.-185., 199.)
10. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od davanja – Ispitni postupak – Promjena metode izračuna – Pretpostavke – Promjena okolnosti – Pojam – Prilagodbe primijenjene u okviru primjerene usporedbe izvozne cijene i uobičajene vrijednosti – Prilagodbe primijenjene na temelju elemenata koji nisu ispitani u početnom postupku – Isključenost*
(Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 11. st. 9.)
(t. 197.)
11. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od davanja – Ispitni postupak – Promjena metode izračuna – Pretpostavke – Promjena okolnosti – Pojam – Promjena strukture i izmjena kanala izvozne prodaje grupe proizvođača izvoznika – Uključenost – Pretpostavke*
(Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 11. st. 9.)
(t. 198.)
12. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od davanja – Postupak parcijalne privremene revizije antidavanje pristojbe – Provjera potrebe za nastavljanjem antidavanje mjera – Mogućnost izmjene dotičnih mjera*
(Uredba 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 11. st. 2. i 3.)
(t. 200.)
13. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od davanja – Antidavanje postupak – Prava obrane – Pravo na saslušanje – Doseg*
(t. 208.-211., 215., 222.)

Kratak prikaz

Europska komisija je 2019., nakon privremene revizije antidampinških mjera primijenjenih na određene bešavne cijevi od željeza ili čelika, podrijetlom iz Rusije i Ukrajine (u daljnjem tekstu: dotični proizvodi), donijela Provedbenu uredbu 2019/1295¹ (u daljnjem tekstu: pobijana uredba) kojom je stopa antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na dva društva ukrajinskog prava, Interpipe Niko Tube LLC i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant OJSC (u daljnjem tekstu: tužitelji), utvrđena na 8,1 %. Ona proizvode dotične proizvode i prodaju ih izravno ili preko povezanog trgovca sa sjedištem u Ukrajini, LLC Interpipe Ukraine (u daljnjem tekstu: IPU), koji ih preprodaje nezavisnim kupcima. Izvoz dotičnih proizvoda koje tužitelji proizvode u Uniju izvršen je posredstvom povezanog trgovca sa sjedištem u Švicarskoj, Interpipe Europe SA (u daljnjem tekstu: IPE), i povezanog uvoznika sa sjedištem u Njemačkoj, Interpipe Central Trade GmbH (u daljnjem tekstu: IPCT).

Tužitelji su podnijeli tužbu za poništenje Provedbene uredbe 2019/1295, koju je Opći sud ipak odbio. U svojoj presudi on iznosi pojašnjenja o izračunu uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda kada proizvođač izvoznik prodaje taj proizvod na svojem nacionalnom tržištu obavljajući transakcije u dvije faze, pri čemu je prva faza interna za jedinstveni gospodarski subjekt kojem pripada taj proizvođač izvoznik. Opći sud usto ispituje ulogu postojanja paralelnih prodajnih kanala u svrhu primjene prilagodbe, za razlike u provizijama plaćenima za prodaju koja se razmatra², u okviru primjerene usporedbe izvozne cijene i uobičajene vrijednosti. U tom pogledu on odlučuje o razlici između primjene takve prilagodbe i promjene metodologije korištene u ispitnom postupku koji je doveo do određivanja preispitivane pristojbe³.

Ocjena Općeg suda

Budući da je Komisija za izračun uobičajene vrijednosti dotičnih proizvoda uzela u obzir troškove prodaje, opće i administrativne troškove (u daljnjem tekstu: POA troškovi) koji se odnose na prodaju koju su izvršili tužitelji povezanom trgovcu IPU-u kako bi ih on preprodao nezavisnim kupcima sa sjedištem u Ukrajini, Opći sud najprije podsjeća na to da je trošak proizvodnje, shvaćen kao zbroj troškova proizvodnje proizvoda i POA troškova, Komisija uzela u obzir, s jedne strane, u okviru članka 2. stavka 4. osnovne uredbe, kako bi ocijenila može li se smatrati da se domaća prodaja odvijala u uobičajenom tijeku trgovine (u daljnjem tekstu: test UTT) i, s druge strane, u okviru izračuna uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavkom 3. te uredbe, kada nije mogla uzeti u obzir domaću prodaju. U tom pogledu Opći sud ističe da relevantni troškovi u jednom i drugom slučaju moraju biti isti kako bi se izbjeglo da se drugačije postupaju, bez ikakvog razloga, prema proizvođačima izvoznicima prema tome prodaju li određene vrste proizvoda i u svojoj zemlji ili isključivo u inozemstvu.

Nadalje, Opći sud utvrđuje da se, na temelju članka 2. stavka 6. prve rečenice osnovne uredbe, POA troškovi utvrđuju na temelju podataka o prodaji u uobičajenom tijeku trgovine. Međutim, u tom se članku ne pravi razlika s obzirom na upotrebu POA troškova za izračun uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavkom 3. ili s drugom odredbom iste uredbe. Osim toga, s obzirom na to da je nesporno da su POA troškovi koji se koriste za izračun uobičajene vrijednosti

¹ Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/1295 od 1. kolovoza 2019. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) 2018/1469 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Rusije i Ukrajine (SL 2019., L 204, str. 22. i ispravci SL 2019., L 261, str. 100.; SL 2020., L 77, str. 27.)

² Prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.) (u daljnjem tekstu: osnovna uredba)

³ Promjena metodologije u smislu članka 11. stavka 9. osnovne uredbe

na temelju članka 2. stavka 3. osnovne uredbe isti kao oni koji se primjenjuju u svrhu provedbe testa UTT predviđenog u članku 2. stavku 4. iste uredbe, te troškove treba odrediti u skladu s člankom 2. stavkom 6. prvom rečenicom navedene uredbe.

U ovom slučaju tužitelji su prodavali svoje proizvode u Ukrajini i u obliku izravne prodaje, koju su oni sami izvršili nezavisnim nacionalnim kupcima, i u obliku neizravne prodaje, tako što su prodavali dotični proizvod IPU-u (prva faza) koji ga je preprodavao nezavisnim nacionalnim kupcima (druga faza). Međutim, iako članak 2. stavak 6. prva rečenica osnovne uredbe ne upućuje posebno na slučaj transakcija poput neizravne prodaje, u slučaju prodaje koja uključuje više društava unutar iste grupe prije nego što je proizvod o kojem je riječ kupila treća strana, institucije Unije moraju odluke temeljiti na cijenama koje je prvi nezavisni kupac platio povezanim prodajnim društvima, s obzirom na to da se te cijene mogu smatrati cijenama prve prodaje proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine.

Što se tiče POA troškova, Opći sud usto podsjeća na to da svi troškovi koje su snosila društva za distribuciju koja kontrolira proizvođač, kao i troškovi proizvođača, moraju biti uključeni u uobičajenu vrijednost. Kumuliranje, u ovom slučaju, POA troškova koji se odnose na dvije faze neizravne prodaje i uzimanje u obzir samo cijene primijenjene u drugoj fazi, u svrhu testa UTT, u skladu je s osnovnom uredbom. Naime, može se pretpostaviti da cijene koje je IPU primjenjivao u pogledu nezavisnih kupaca, za proizvode koje je kupio od tužitelja, obuhvaćaju, kao prvo, cijene koje je IPU sam platio tužiteljima i koje moraju odražavati troškove proizvodnje proizvoda, POA troškove koje su tužitelji snosili prilikom prodaje tih proizvoda IPU-u, kao i, eventualno, dobit koju su tužitelji ostvarili i, kao drugo, POA troškove koje je IPU imao prilikom prodaje tih istih proizvoda nezavisnim kupcima te, ovisno o slučaju, dobit ostvarenu tom prodajom. Nasuprot tomu, ne može se pretpostaviti da POA troškovi koje je IPU snosio u okviru prodaje nezavisnim kupcima obuhvaćaju POA troškove koje su tužitelji snosili tijekom prve faze neizravne prodaje, između njih i IPU-a.

Opći sud zatim odbija prigovore koji se temelje na činjenici da je Komisija prilikom izračuna izvozne cijene za potrebe postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe pogrešno primijenila prilagodbu smanjenjem, na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe, na cijene koje primjenjuje IPE za prodaju dotičnog proizvoda prvim nezavisnim kupcima sa sjedištem u Uniji. Nakon što je potvrdio Komisijinu analizu prema kojoj se IPE ne može, kao ranije, okvalificirati kao unutarnji prodajni odjel, Opći sud naglašava da se primjena prilagodbe na temelju elemenata koji u prošlosti nisu bili ispitani ne može smatrati promjenom metodologije za izračun u smislu članka 11. stavka 9. osnovne uredbe, nego posljedicom utvrđenja da su potrebni uvjeti za takvu prilagodbu ispunjeni. Osim toga, pod pretpostavkom da je Komisija prilikom prethodnih revizija pogreškom propustila proučiti određene elemente ili iz njih izvesti pravne posljedice, ona ne može biti dužna ponoviti istu pogrešku prilikom donošenja pobijane uredbe s jedinim ciljem da ne povrijedi članak 11. stavak 9. osnovne uredbe. U svakom slučaju, čak i ako je Komisija promijenila metodologiju u smislu članka 11. stavka 9. osnovne uredbe, Opći sud naglašava da promjene koje utječu na strukturu grupe i organizaciju njezine izvozne prodaje u Uniji predstavljaju promjenu okolnosti koja može opravdati promjenu metodologije u smislu navedene odredbe.

Naposljetku, što se tiče prigovora koji se temelje na povredi prava na saslušanje, Opći sud podsjeća na to da to pravo obuhvaća sve činjenične ili pravne elemente koji predstavljaju temelj akta kojim se donosi odluka, ali ne i konačan stav koji uprava namjerava zauzeti. Međutim, Komisijina očitovanja, koja su tužitelji primili nakon donošenja pobijane uredbe, nisu sadržavala činjenične

ili pravne elemente za koje nisu ranije znali i o kojima se nisu mogli očitovati. Naime, oni su činili temelj Komisijina konačnog stajališta o pitanju spornih POA troškova, tako da se u tom pogledu ne može utvrditi nikakva povreda prava obrane.